

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6512/07
12.03.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Томислава Медведа и Обрада Андрића, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, поднетој против решења Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, број 183-00-00609/2004-13 од 19.06.2007. године, у предмету остваривања права на дечији додатак, у нејавној седници већа одржаној дана 12.03.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА И ПОНИШТАВА решење Министарства рада и социјалне политике Републике Србије број 183-00-00609/2004-13 од 19.06.2007.године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Општинске управе Гаџин Хан, број 1066/03 од 06.07.2007. године, којим тужиоцу није признато право на дечији додатак за дете Александра, јер није поступио по закључку првостепеног органа и доставио тражене доказе.

У тужби оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да у поновном поступку доносећи оспорено решење тужени орган није поступио по пресуди Врховног суда Србије У. 2789/06, већ је само отклонио разлоге формалне природе, а његову жалбу изјављену на првостепено решење одбио неосновано наводећи да му је наложено да захтев допуни документима која нису достављена, а која су неопходна за одлучивање, јер је поступио по закључку од 02.07.2004. године и доставио сва документа која му је управни орган тражио, изузев уверења из Пореске управе и катастра за оца и мајку и потврде о висини пензије, јер се исте издају на лични захтев, а тужилац не живи у домаћинству са оцем и мајком већ у посебном домаћинству. Истиче да му је нејасно због чега су тражена таква уверења када је у поступку пред управним органом тражена изјава оца да живе у заједничкој кући али у посебном домаћинству, која изјава је достављена приликом подношења захтева. Са изнетог предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости спорног решења у смислу члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из списка предмета се види да је оспорено решење донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. број 2789/06 од 29.03.2007. године и да је истим одбијена жалба тужиоца изјављена на решење Општинске управе у Гаџин Хану број 1066/03 од 06.07.2004. године, а у списима предмета се налази решење првостепеног органа од 16.07.2004. године, са образложењем да тужилац није поступио по закључку првостепеног органа од 02.07.2004. године и није у остављеном року као ни уз жалбу доставио доказ о приходу који остварују сви пунолетни чланови домаћинства и по ком основу, доказ о пребивалишту за све чланове домаћинства, решење Републичке управе јавних прихода о порезу на имовину који плаћа за стамбени простор, а који докази су битни за одлучивање о траженом праву, због чега је правилно поступио првостепени орган када тужиоцу није признао тражено право, јер нема основа за оцену свих услова прописаних законом за остваривање тог права.

Међутим, оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије налази да се овакво закључивање туженог органа не може прихватити као правилно. Ово стога, што према образложењу решења првостепеног органа од 16.07.2004. године тужилац је уз захтев поднео све тражене доказе из којих је утврђено да нису испуњени законски услови за признавање права на дечији додатак с обзиром да је на основу тих доказа у списима утврђено да се просторије Предузећа "ББ" чији је власник тужилац налазе у кући његовог оца ВВ, а изјава дата под кривичном и материјалном одговорношћу да тужилац живи у очевој кући у посебном домаћинству, није прихваћена као истинита. Тужени орган се у образложењу оспореног решења позива на сасвим друге разлоге истичући да је правилно поступио првостепени орган када је одбио захтев тужиоца за признавање права на дечији додатак јер тужилац није поступио према

када је одено захтев тужиоца за признавање права на децији додатак, јер тужилац није поступио према закључку првостепеног органа од 02.07.2004. године и није доставио доказе о приходима који остварују сви пунолетни чланови домаћинства и по ком основу, није доставио доказ о пребивалишту за све чланове домаћинства и није доставио решење РУЈП о порезу на имовину коју плаћа за стамбени простор. Из закључка о обезбеђењу доказа првостепеног органа од 02.07.2004. године се види да сви докази које наводи тужени орган у образложењу оспореног решења нису ни тражени од тужиоца, већ је закључком тражено уверење ОПЈ за АА у периоду од 01.02.2003. до 30.04.2004. године, уверење Пореске управе и катастра Гаџин Хан за ВВ и његову супругу и потврда о висини пензије. Из наведеног се види да су разлози туженог органа противречни разлозима првостепеног органа као и доказима у списима предмета, због чега се закључивање туженог органа уз позивање на противуречне разлоге не може прихватити као правилно. Такође, не може се прихватити ни закључак из образложења решења првостепеног органа да је на основу доказа у списима утврђено да се просторије Предузећа "ББ" чији је власник тужилац налазе у кући његовог оца и да се због тога изјава дата од стране тужиоца под кривичном и материјалном одговорношћу да живи у очевој кући у посебном домаћинству није могла прихватити као истинита, с обзиром да у образложењу првостепеног решења првостепени орган не наводи на основу којих доказа је утврдио предње чињенице, због чега је и првостепено решење донето уз битну повреду из члана 199. став 2. ЗУП-а.

Оспорено решење је донето и уз битну повреду одредаба члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, којим је прописано да се у образложењу другостепеног решења морају ценити сви наводи жалбе, као и уз битну повреду одредбе члана 199. став 2. истог закона, с обзиром да образложење решења треба да садржи, између осталог, разлоге због којих није уважен који од захтева странке, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

У поновном поступку потребно је отклонити битне повреде поступка, оценити све наводе жалбе и утврдити да ли тужилац испуњава законом прописане услове за остваривање права на децији додатак сходно Закону о финансијској подршци породици са децом ("Службени гласник РС", бр. 29/02 и 80/04) те донети на закону засновано решење уз позивање на материјално - правне прописе који упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Из наведених разлога, а на основу члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучено је као у диспозитиву пресуде, како би се у поновном поступку донело правилно и на закону засновано решење, с тим што су правна схватања и примедбе суда, изнете у овој пресуди, обавезне за тужени орган у смислу члана 61. наведеног закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 12.03.2008. године, У. 6512/07

Записничар, Председник већа-судија,

Милан Комленовић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС